

Sygn. akt II C 471/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 stycznia 2017r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach Ośrodek (...) w R. II Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodnicząca: SSO Marta Kucharczyk-Gemza

Protokolant: Bogumiła Brzezinka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 31 stycznia 2017r. w R.

sprawy z powództwa (...) SP. z o.o. Sp. Komandytowa w Z.

przeciwko Wojewódzkiemu Szpitalowi (...) w J.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5.456,50 zł (pięć tysięcy czterysta pięćdziesiąt sześć złotych 50/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych od kwoty 4.100,29 zł od dnia 25 października 2016r. do dnia zapłaty;
2. w pozostałym zakresie postępowanie umarza;
3. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 16.396 zł (szesnaście tysięcy trzysta dziewięćdziesiąt sześć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;
4. wyrokowi w punkcie 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

SSO Marta Kucharczyk-Gemza

Sygn akt II C 471/16

UZASADNIENIE

Powód (...) **Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa z siedzibą w Z.** wniosła o zasądzenie od pozwanego kwoty **183.579,81 zł** z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia wniesienia pozwu oraz o zasądzenie zwrotu kosztów procesu. Na dochodzona kwotę składają się kwota 179.479,52 zł jako suma należności głównych wynikających z faktur VAT ujętych w zestawieniu należności powoda oraz kwota 4.001,29 zł jako skapitalizowane odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych od należności wynikających z poszczególnych faktur VAT ujętych w zestawieniu .

W uzasadnieniu żądania powód podniósł , że jako podmiot prowadzący działalność w zakresie dystrybucji sprzętu medycznego sprzedał i wydał pozwanemu towar za który wystawił faktury VAT z odroczonym sześćdziesięciodniowym terminem płatności . Pozwany odebrał towar i faktury , zaksięgował go i nie zgłaszał żadnych zastrzeżeń do jakości czy ilości sprzedanego towaru ani co do prawidłowości wystawionych faktur. Termin płatności pierwszej z wystawionych przez powoda faktur VAT upłynął w dniu 4 04 2016 r czyli ponad 6 miesięcy przed wytoczeniem powództwa. Pozwany uiścił część należności po terminie płatności .W dniu 10 09 2016 r powód wezwał pozwanego pisemnie do zapłaty zaległych faktur.

Pismem procesowym z dnia 28 11 2016 r powód poinformował że pozwany w dniu 9 11 2016 r dokonał wpłaty kwoty 95.529,57 zł w związku z czym powód ogranicza żądanie pozwu o tę kwotę. Wobec ograniczonego żądania powód wniósł o zasądzenie kwoty **88.423,20 zł** z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych od kwoty 88.050,24 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty . Na kwotę składają się 88.050,24 zł tytułem pozostałej części należności głównej oraz kwota 372,96 zł tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych od wpłaconej kwoty 95.529,57 zł liczonych od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty czyli 9.11 2016 r .

W związku z kolejną wpłatą dokonaną przez pozwanego w dniu 9 12 2016r w wysokości 83.949,95 zł powód **ograniczył żądanie ostatecznie do kwoty 5.456,50 zł** z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych od kwoty 4.100,29 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty . Na dochodzoną kwotę składają się : 4.100,29 zł tytułem pozostałej części należności głównej, 372,96 zł tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych od wpłaconej kwoty 95.529,57 zł liczonych od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tj do dnia 9.11 2016 r , kwota 983,25 zł tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych od wpłaconej kwoty 83.949,95 zł liczonych od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tj.9.12.2016 r.

Pozwany **Wojewódzki Szpitali (...) w J.** w odpowiedzi na pozew po ograniczeniu żądania do kwoty 88.423,20 zł z odsetkami uznał żądanie pozwu w całości co do roszczenia głównego i odsetek. Wniósł o zwrot kosztów zastępstwa prawnego pozwanemu na podstawie art. 101 kpc podnosząc że pozwany uznał przy pierwszej czynności procesowej żądanie pozwu i uiścił należność główną. Ewentualnie w braku przesłanek do zastosowania art. 101 kpc pozwany wniósł o nieobciążanie pozwanego kosztami w trybie art. 102 kpc.

Na rozprawie w dniu 31 01 2017 r po ograniczeniu przez powoda żądania do kwoty **5.456,50 zł** z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych od kwoty 4.100,29 zł pozwany uznał żądanie i wyraził zgodę na cofnięcie pozwu w pozostałej części. Podtrzymał wniosek o zasądzenie na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu bądź nie obciążanie pozwanego kosztami procesu. Zdaniem pozwanego zachodzą przesłanki do zwrotu kosztów procesu pozwanemu bowiem pozwany nie dał powodu do wytoczenia sprawy a zatem wytoczenie powództwa było przedwczesne. Natomiast w przypadku stwierdzenia braku podstaw do zastosowania art. 101 kpc pozwany wniósł o nieobciążanie go kosztami procesu na zasadzie art. 102 kpc z uwagi na trudną sytuację finansową pozwanego , który w ramach prowadzonej działalności ponosi straty i nie posiada wystarczających środków na prowadzenie bieżącej działalności. Pozwany jest podmiotem wykonującym działalność leczniczą a straty wynikają z realizowania zadań publicznych , stosowania kosztownych procedur leczniczych w celu ratowania życia i zdrowia ludzi za które powód nie otrzymuje płatności. Konieczność odłożenia przez pozwaną środków na ewentualne procesu sądowe wiązałyby się z koniecznością rezygnacji przez pozwaną z części zabiegów medycznych .

Sąd zważył :

Pozwany uznał powództwo po ostatecznym sprecyzowaniu żądania przez powódkę roszczenie tak co do roszczenia głównego jak i do odsetek. Pozwany uznał więc roszczenie o zapłatę kwoty **5.456,50 zł** z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych od kwoty 4.100,29 zł.

Zgodnie z treścią art. 213. § 2.kpc Sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

Uznanie powództwa było wyraźne oraz jednoznacznie określone i nie nasuwało wątpliwości co do swej treści oraz zakresu, w jakim pozwany uznał żądanie pozwu.

W tym zakresie Sąd był więc związany uznaniem powództwa, gdyż nie było żadnych podstaw do przyjęcia, że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa .W konsekwencji, Sąd był obowiązany pominąć w całości postępowanie dowodowe i wydać wyrok uwzględniający powództwo. Uznanie

powództwa w rozumieniu przyjętym w art. 213 § 2 k.p.c. jest jednym z najbardziej dyspozycyjnych aktów woli strony pozwanej, wywiera liczne skutki procesowe, w tym prowadzi do wydania wyroku z uznania bez potrzeby przeprowadzenia czynności dowodowych, nawet bez rozpoznania wniosków dowodowych stron, które nie podlegały ani oddaleniu, ani też uwzględnieniu. Dlatego w pkt 1 wyroku uwzględniono żądanie w całości. Odsetki zasądzono od dnia 25 10 2016 r (data nadania pozwu w urzędzie pocztowym) .

Ponadto wyrokowi temu w pkt 1 z urzędu należało nadać rygor natychmiastowej wykonalności (art. 333 § 1 pkt 2).

W pkt 2 wyroku na mocy art. 355 kpc umorzono postępowanie w zakresie ograniczonego żądania.

Pozwany nie uznał roszczenia co do żądania powoda zwrotu kosztów procesu i sam wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu na swoją rzecz na podstawie art. 101 kpc ewentualnie o nieobciążanie kosztami na zasadzie art. 102 kpc.

Roszczenie pozwanego co do zwrotu kosztów procesu było niezasadne.

O kosztach procesu należało orzec na podstawie art.98 kpc . Brak podstaw do zastosowania przepisu art. 101 kpc , który przewiduje wyjątek od zasady odpowiedzialności za wynik procesu. W myśl art. 101 kpc pozwanemu pomimo uwzględnienia powództwa należy się zwrot kosztów procesu jeżeli nie dał powodu do wytoczenia powództwa i przy pierwszej czynności procesowej uznał żądanie pozwu . Obie te przesłanki muszą być spełnione łącznie. Uznanie powództwa musi być jednoznaczne i nie budzące wątpliwości a nadto dokonane przy pierwszej czynności procesowej podjętej po doręczeniu odpisu pozwu a więc w odpowiedzi na pozew, a w przypadku gdyby nie była złożona, na pierwszej rozprawie.

Powód wzywał pozwanego pismem z dnia 19 09 2016 r do zapłaty roszczenia a więc przed wniesieniem pozwu . Nie oznacza to jednak że powód uzyskałaby dobrowolnie zaspokojenie roszczenia bez wytoczenia powództwa. Pozew wniesiono w dniu 25 10 2016 r . Pozwany przy pierwszej czynności uznał żądanie jednak nie została spełniona druga przesłanka ponieważ po upływie terminów płatności wynikających z faktur pozwany wezwał pozwanego do dobrowolnego spełnienia świadczenia i świadczenie nie zostało spełnione. Pierwsza wpłata dokonana została dopiero po wniesieniu pozwu tj w dniu 9 11 2016 r a kolejna w dniu 9 12 2016 r.

Dlatego Sąd stwierdził brak podstaw do zastosowania art. 101 kpc.

Sąd stwierdził również brak podstaw do zastosowania przepisu art. 102 kpc zgodnie z którym sąd może w wypadkach szczególnie uzasadnionych zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Przepis nie konkretyzuje wypadków szczególnie uzasadnionych. Ma on miejsce wówczas, gdy z uwagi na okoliczności faktyczne konkretnej sprawy zastosowanie ogólnych zasad odpowiedzialności za wynik procesu byłoby sprzeczne z zasadą słuszności . Podstawą do takiej oceny może być zachowanie się strony w procesie, jak i jej sytuacja pozaprosowa (stan majątkowy, szczególna sytuacja zdrowotna i życiowa), przy czym zła sytuacja finansowa, stanowiąca podstawę do zwolnienia strony od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych, nie wyczerpuje sama w sobie przesłanek zastosowania art. 102 KPC, a przepis ten, z uwagi na swój szczególny charakter, nie może być wykładany rozszerzająco i wyklucza uogólnienie.

Sposób skorzystania z przepisu art. 102 KPC jest suwerennym uprawnieniem jurysdykcyjnym sądu orzekającego i do jego oceny należy przesądzenie, czy wystąpił szczególnie uzasadniony wypadek, który uzasadnia odstępianie, a jeśli tak, to w jakim zakresie, od generalnej zasady obciążenia kosztami procesu strony przegrywającej spór (wyrok SN z 19 maja 2006 r., sygn. akt III CK 221/05, L.). W niniejszej sprawie trudna sytuacja finansowa pozwanego oraz charakter prowadzonej działalności a także uznanie powództwa po upływie terminu wymagalności roszczenia oraz spełnienie świadczenia w znacznej części po wniesieniu pozwu nie uzasadnia skorzystania z art. 102 kpc bowiem zasądzenie zwrotu poniesionych przez powoda kosztów procesu na rzecz wygrywającego powoda nie jest sprzeczne z powszechnym odczuciem sprawiedliwości oraz zasadami współżycia społecznego.

Dlatego na mocy art. 98 kpc zasądono od pozwanego na rzecz powoda zwrot kosztów procesu na które składają się uiszczona opłata sądowa 9.179 zł i koszty zastępstwa prawnego 7.217 zł wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa .

SSO Marta Kucharczyk- Gemza

ZARZĄDZENIE

1 odnotować zwrot akt z uzasadnieniem

2 odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikom obu stron